

УДК 624.131.35

ПЕНЕТРАЦІЙНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОЦЕСУ ТУЖАВІННЯ ГРУНТОЦЕМЕНТУ

Д.т.н., проф. Зоценко М.Л., аспірант Ясько С.Г.

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

Постановка проблеми. При будівництві та реконструкції суттєва частина витрат припадає на влаштування фундаментів і підготування ґрутових масивів, тому необхідно забезпечувати все більш високі вимоги до продуктивності технологічних операцій та якості продукції. Останнім часом для закріплення ґрутових масивів набуває широкого вжитку метод їх армування ґрунтоцементними елементами, які у сучасному будівництві виготовляються за двома основними технологіями: бурозмішувальною і струменевою. Підвищення якості, зменшення термінів і собівартості виготовлення ґрунтоцементних елементів та паль невід'ємно пов'язані з проблемами обрання матеріалів та ефективного використання обладнання для їх виготовлення. Для цього необхідно мати максимально повну інформацію з будівельних характеристик ґрунтоцементних елементів та ґрунтів всього масиву, як на проектній стадії, так і під час випробувань якості проведених робіт.

Питання визначення та прогнозування характеристик міцності ґрунтоцементних елементів на цей час вивчене у недостатньо повному обсязі, особливо при паралельному використанні різних за достовірністю методів досліджень та вихідних компонентів ґрунтоцементу. Можна чекати, що в цьому напрямку існують значні можливості ефективнішого врахування особливостей конкретних майданчиків, вихідних компонентів і достовірності методів, які використовуються для контролю якості. Отже, для вирішення вказаних питань необхідно мати експериментальні дані, які достовірно визначають характеристики міцності ґрунтоцементу протягом часу від моменту його виготовлення до часу набуття проектних параметрів.

Зв'язок з науковими і практичними завданнями та аналіз останніх досліджень і публікацій.

У практиці проектування для ґрунтоцементних елементів за основний показник якості прийнята міцність, що визначається величиною опору зразків одновісному стиску. Також відомі способи контролю якості ґрунтоцементу, щоґрунтуються на принципі подібності залежностей модуля деформації ґрунтоцементу і кількості гідратованого цементу в матеріалі від терміну його тужавіння. Вони полягають у порівнянні значень кількості хімічно зв'язаної води, або залишкової лужності [5], з попередньо визначеними значеннями, які встановлено на стандартних зразках ґрунтоцементу того ж віку твердиння, що і досліджувана проба.

Наведені методи потребують лабораторних досліджень, що не завжди зручно в умовах реального будівельного майданчика, тому поряд з цими методами бажано було використовувати видкісні методи досліджень такі як

методи статичного зондування і пенетрації. Позитивною особливістю цих методів є можливість майже одночасного дослідження як виготовленого грунтоцементного елементу, так і масиву ґрунту в якому він влаштований.

Розвитку швидкісних методів досліджень, до яких відносяться методи пенетрації та зондування, сприяли роботи Ребіндра П.А., Цитовича М.А., Березанцева В.Г. Великий внесок у розвиток цих методів вніс Разорьонов В.Ф., у роботах якого детально розглянуто питання теорії та практики пенетраційних випробувань.

Пенетрацієй називається метод дослідження фізичних і механічних властивостей матеріалів шляхом визначення їх опору проникненню наконечників різноманітних форм і розмірів. У випадку, коли глибина занурення наконечника не перевищує його висоти, метод має назву пенетрації. Якщо глибина занурення наконечника перевищує його висоту - це зв'язується зондуванням [3,4]. Відмінність в термінології відображає принципову різницю в графіках «зусилля пенетрації (зондування) P — глибина занурення наконечника h », що характеризують умови деформації ґрунту в процесі пенетрації або зондування (рис. 1).

В процесі пенетраційних випробувань площа поперечного перетину конічного наконечника при його зануренні в ґрунт безперервно зростає. Тому поки глибина занурення наконечника буде менше його висоти $h < h_{\text{кон}}$, графік залежності $h=f(P)$ представляє, наприклад в з'язких ґрунтах, квадратну параболу (рис. 1, а). При глибині занурення наконечника, що перевищує його висоту $h > h_{\text{кон}}$, площа поперечного перетину наконечника залишається

незмінною, тому подальше збільшення зусилля зондування в з'язких однорідних ґрунтах припиняється, тому графік залежності $h=f(P)$ отримує різкий перелом. Замість параболічної залежності (1) встановлюється проста залежність $P=P_{\text{макс}}$, тобто зусилля зондування в однорідних з'язких ґрунтах, що володіють відносно значним зчепленням, виявляється не залежним від глибини занурення наконечника (прямі 2-3 на рис. 1, б).

У нез'язких (піщаних) ґрунтах з однорідними характеристиками механічних властивостей по глибині зондування за умови $h > h_{\text{кон}}$ і

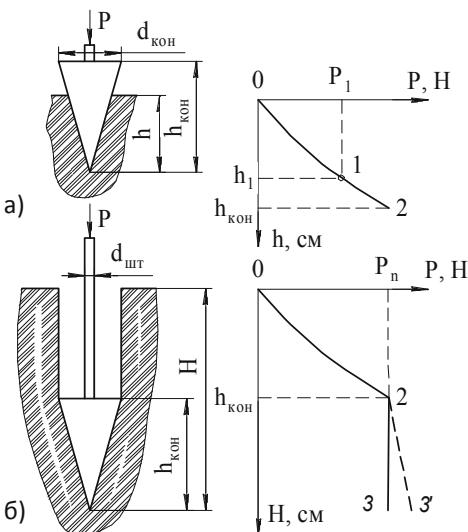

Рис. 1. Схемидослідження методами: а – пенетрації та б – зондування

$d_{\text{кон}} >> d_{\text{шт}}$ призводять до лінійного збільшення зусилля зондування з глибиною занурення наконечника (пряма 2–3^і на рис. 1,б).

У якості об'єктивної характеристики результатів пенетраційних випробувань прийнята величина «питомого опору пенетрації» R , яка визначається як величина прикладеного зусилля P віднесена до квадрата глибини занурення конуса h^2 .

Для досліджуваного стану ґрунтоцементу, як і для вихідного матеріалу – однорідних глинистих ґрунтів, питомий опір пенетрації має властивість інваріантності, тобто не залежить від величини зусилля пенетрації, що можна бачити на рис. 2, де показані графіки залежності глибини занурення наконечника від прикладеного зусилля в координатах $P-h^2$ і які мають вигляд прямих. Отже, питомий опір пенетрації визначається як тангенс кута нахилу цих прямих до вісі ординат:

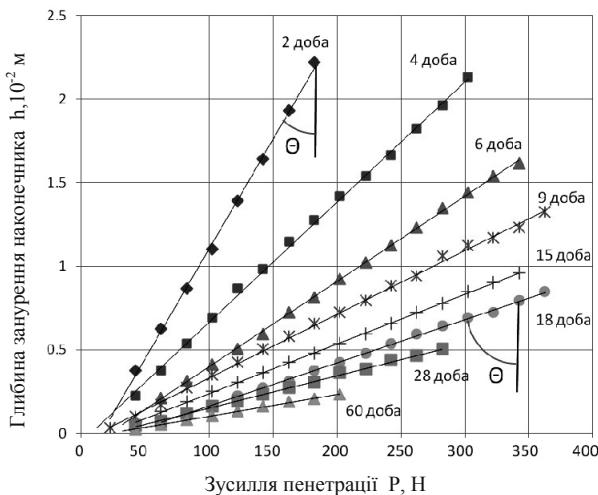

Рис.2. Графіки інваріантності питомого опору пенетрації

$$\frac{P}{h^2} = \text{const} \quad (1)$$

Питомий опір ґрунту під наконечником (конусом) зонда при статичному зондуванні q_s визначається як опір ґрунту наконечнику (конусу) зонда P віднесений до площини основи наконечника (конуса) зонда A [7]:

$$q_s = \frac{P}{A}, \quad (2)$$

Питомий опір ґрунту під наконечником зондапри статичному зондуваннірозширеним наконечником q_{3p} визначається як опір ґрунту наконечнику зонда віднесенийдо квадрата висоти конуса $h_{кон}$:

$$q_{3p} = \frac{P}{h_{кон}^2}, \quad (3)$$

Вперше метод статичного зондування для дослідження ґрунтоцементу був використаний у роботі [1]. В цій роботі запропоновано емпіричну формулу для визначення міцності ґрунтоцементу при одновісному стисненню за даними зондування:

$$\sigma_{csc} = 0,12 + 0,1 \cdot q_{3p}, \quad (4)$$

Для контролю постійності перерізу паль за глибиною була запропонована методика порівняння опорів зондуванню ґрунту в природному стані та тіла ґрунтоцементної палі проведеного через 5 годин після її виготовлення. За цього терміну опір зондуванню тіла ґрунтоцементної палі менший в порівнянні з опором ґрунту в природному стані. Але слід також відзначити такі недоліки вищеведеної методики як:неврахування на ранньому етапі тужавіння нерівномірної вологості оточуючого ґрунту, що може привести до невірних висновків; значне зусилля зондування на пізньому етапі тужавіння, що може привести до руйнування досліджуваного елементу;відсутність достовірної методики прогнозування зміни показників у часі в залежності від умов тужавіння.

Отже, виходячи з останніх досліджень і публікацій можна зазначити, що дослідженням процесів зміцнення ґрунтоцементу протягом часу методами пенетрації і статичного зондування до цього часу не приділялось уваги.

Формулювання цілей статті. Оскільки вибурювання зразків-кернів потребує значних фінансових та трудових витрат, тому при визначення якості ґрунтоцементних елементів доцільніше, для зменшення обсягу буркових робіт, паралельно використовувати метод статичного зондування розширеним наконечником. Зондування розширеним наконечником виконується за діаметром основного конуса, що перевищує діаметр штанг в 1,6 і більше разів та кутом при вершині 30°. При такому співвідношенні окрім виключення або значного зниження тертя по бічній поверхні штанг створюються умови до вільного випинання досліджуваного матеріалу в порожнину, яка утворюється між стінками свердловини і штангою, що значно знижує зусилля зондування[2,3,4]. Основною метою дослідження є вивчення процесів зміцнення ґрунтоцементу протягом часу в залежності від температури з використанням методів пенетрації і статичного зондування розширеним наконечником для подальшого використання при контролі якості виробництва ґрунтоцементних елементів.

Виклад основного матеріалу. Для дослідження залежності питомого опору пенетрації протягом часу залежно від температурних умов в якості вихідних матеріалів були обрані портландцемент ПЦ II/Б-Ш-400 марки 400 і лесований суглинок з наступними характеристиками: вагова вологість W=0,18, число пластичності I_p=12,3, щільність ρ_d = 1,53 т/м³, щільність

скелету $\rho = 1,3 \text{ т}/\text{м}^3$. Грунт ретельно перемішувався з цементним молоком до отримання однорідної суміші з вмістом цементу 20% від ваги скелету. Значення водо-цементного відношення складало В/Ц=2,7, а рухливість розчину ОК=11 см. Готовим розчином заповнювались циліндричні форми діаметром 100 мм. Після доби витримки форми розміщувались для зберігання в термостатичній камері у водонасиченому піску. Дослідження проводились терміном 70 діб від дати виготовлення зразків. Одночасно проводилось дослідження 4 груп зразків. Кожна з груп зразків грунтоцементу зберігалась відповідно при постійній температурі 24°C, 18°C, 16°C, 8°C.

Для проведення вимірювань використовувався стандартний лабораторний пенетрометр ЛП-1. Протягом від третьої до одинадцятої доби пенетраційні дослідження зразків проводилось разом із зондуванням. Графіки випробувань зразків грунтоцементу різного терміну тужавіння методами пенетрації та зондування наведені на рис.3.

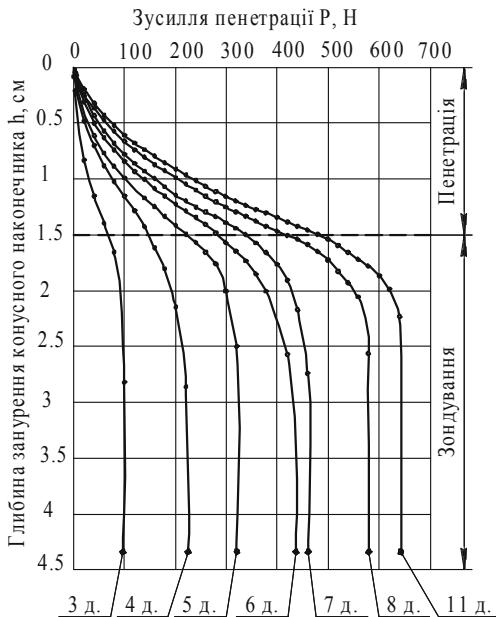

Рис. 3. Графіки випробувань зразків грунтоцементу різного терміну тужавіння методами пенетрації та зондування

У якості наконечника використовувався конус висотою 15 мм з кутом при вершині 30°. Для перевірки інваріантності визначення питомого опору пенетрації передньо будувались криві залежності квадрата глибини занурення конічного наконечника від зусилля пенетрації. Далі проводилась лінійна інтерполяція отриманих значень та їх коригування.

Проведений регресійний аналіз дозволив встановити залежність між питомими опорами пенетрації та зондування, яка має лінійний характер (рис. 3):

$$q_{zp} = 0,001429 + 1,1458 \cdot R, \quad (5)$$

де q_{zp} – питомий опір зондуванню розширеним наконечником, МПа; R – питомий опір пенетрації, МПа.

Регресійне рівняння має наступні характеристики: квадрат коефіцієнту кореляції $r^2 = 0,9897$; рівень статистичної значущості отриманої залежності $= 3 \cdot 10^{-8}$.

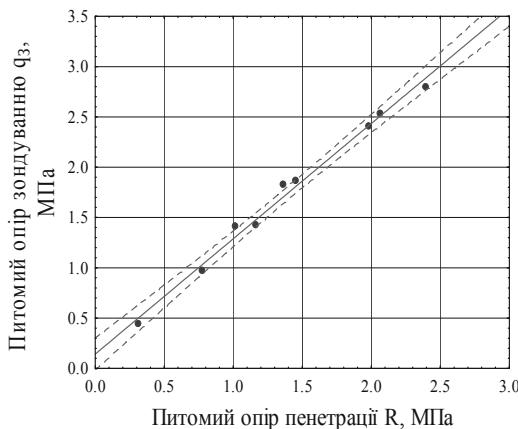

Рис.4. Графік регресійної залежності між q_z та R

При контролі якості ґрунтоцементних елементів дослідження проводяться через деякий час після їх виготовлення і за певної температури тужавіння суміші. Тому важливо мати розрахункові залежності для отримання прогнозованих значень параметрів, що контролюються.

Враховуючи подібність залежностей питомого опору пенетрації, модуля деформації ґрунтоцементу, кількості гідратованого цементу в матеріалі від терміну тужавіння була проведена апроксимація отриманих експериментальних даних функцією виду:

$$R = a_1 + b_1 \cdot t - b_2 \cdot e^{(-b_3 \cdot T)}, \quad (6)$$

де R – питомий опір пенетрації МПа, a – вільний член, b_1-b_3 – регресійні оцінки, t – температура зберігання зразків, $^{\circ}\text{C}$, T – термін тужавіння, діб.

При визначенні регресійних оцінок використовувалась комбінація методів Розенброка та квазі-ньютонівського. Застосування цих методів дало

наступні значення вільного члена та регресійних оцінок: $a=0.03833$, $b_1=0.945 \cdot 10^{-3}$, $b_2=0.0537$, $b_3=0.04373$. [6]

Рівень значущості для вільного члена та всіх оцінок регресії менший за $p=10^{-8}$. Функція втрат визначалась за методом найменших квадратів. Пояснена частина дисперсії складає 0,9634, множинний коефіцієнт кореляції $r = 0,98153$, стандартне відхилення для значення питомого опору пенетрації $\sigma = 0,01424 \text{ МПа}$.

Функція отриманої залежності має наступний вигляд:

$$R = 3,833 + 0.094 \cdot t - 5,37 \cdot e^{-0.0437 \cdot T} \quad (7)$$

Тривимірний графік апроксимуючої поверхні питомого опору пенетрації залежно від віку та температури ґрунтоцементу показані на рис. 5.

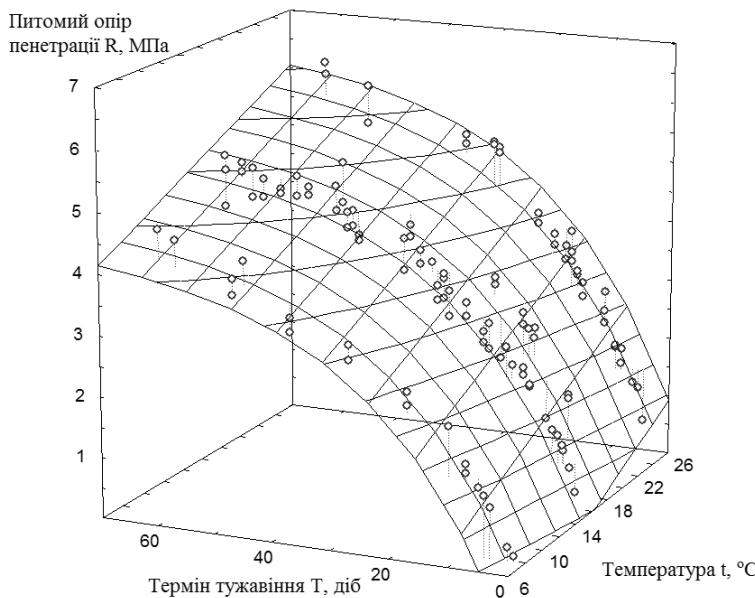

Рис. 5. Графік апроксимуючої поверхні питомого опору пенетрації (R , МПа) залежно від віку зразків (T , діб) та температури ґрунтоцементу (t , $^{\circ}\text{C}$), маркерними точками позначені значення отримані емпірично.

З врахуванням формули (5) запишемо формулу (6) у такому вигляді:

$$q_{\text{зр}} = 3,834 + 0,108 \cdot t - 6,153 \cdot e^{-0.04373 \cdot T} \quad (8)$$

або з врахуванням формули (4)та спiввiдношення:

$$q_{sp} = \frac{q_s}{\pi \cdot \operatorname{tg} \frac{\alpha}{2}} = 1,19 \cdot q_s \quad (9)$$

маємо:

$$\sigma_{cjk} = 0,12 + 0,119 \cdot q_{sp}, \quad (10)$$

$$\sigma_{cjk} = 0,576 + 0,0128 \cdot t - 0,7322 \cdot e^{-0,04373 \cdot T} \quad (11)$$

Висновки та перспективи подальших досліджень. З наведеного дослідження можна зробити наступні висновки:

- для контролю якості ґрунтоцементних елементів поряд з загальноприйнятими методами повноправно може використовуватись метод статичного зондування розширеним наконечником;
- залежності питомого опору зондуванню (пенетрації), модуля деформації ґрунтоцементу, кількості гідратованого цементу в матеріалі від терміну тужавіння матеріалу мають між собою лінійну залежність, тому використання методу статичного зондування разом із застосуванням отриманих залежностей (8) та (11) дозволить проводити контроль якості ґрунтоцементних елементів з врахуванням температурних умов та терміну їх тужавіння.

ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА

1. Коган В.В., Гончаров Б.В., Гареева Н.Б. Применениестатического зондирования для контроля качества свай при строительной технологии. // Эффективные фундаменты, сооружаемые без выемки грунта: Тр. II Укр. науч.-техн. конф. по механике грунтов и фундаментостроению. – Полтава: изд-во Полт.техн. ун-та. – 1995. – Ч.1. – С.100-103.
2. Разоренов В.Ф. Пенетрационные испытания грунтов. – Москва: изд. "Стройиздат", – 1968. – С.184.
3. Разоренов В.Ф. Определение строительных свойств грунтов методами пенетрации и вращательного среза. – Киев: изд. "Будівельник", – 1967. – С. 136.
4. Зоценко М.Л. Исследование особенностей определения физико-механических свойств песчаных грунтов методами пенетрации и зондирования. Автореферат диссертации на соискание ученой степени кандидата технических наук, г. Воронеж, 1969.
5. Способ контроля качества цементогрунта. Патент на изобретение Российской Федерации RU 2298789 от 10.05.2007.
6. Гилл Ф., Мюррей У., Райт М. Практическая оптимизация. - Москва.: Мир, 1985.– С.509.
7. ДСТУ Б В.2.1-9-2002(ГОСТ 19912-2001)Грунти. Методи польових випробувань статичним і динамічним зондуванням.